

AUGLÝSING

25

14. febr.

um fyrirmynd að samþykktum fyrir sjúkrasamlög í sveitum og kaupþúnum.

Samkvæmt IV. kafla laga nr. 24 29. marz 1956, um almannatryggingar, hefur ráðuneytið fallizt á fyrirmynd að samþykktum fyrir sjúkrasamlög í sveitum og kaupþúnum, sem Tryggingastofnun ríkisins hefur látið gera og er prentuð sem fylgiskjal.

Félagsmálaráðuneytið, 14. febrúar 1957.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

Fylgiskjal.

SVEITIR OG KAUPÞÚN

Samþykkt fyrir Sjúkrasamlag

I. KAFLI

Nafn, tilgangur, samlagssvæði.

1. gr.

Sjúkrasamlag er stofnað í þeim tilgangi að tryggja samlagsmönnum sjúkrahjálp og bætur á fjárhagstjóni, er veikindi valda. Starfar það samkvæmt lögum um almannatryggingar nr. 24 29. marz 1956 og þeim breytingum, sem löggjöf þessi tekur.

Starfssvæði samlagsins er Heimili þess og varnarþing er í

Samlagið er í héraðssamlagi

II. KAFLI

Stjórn, ávöxtun fjár o. fl.

2. gr.

Stjórn sjúkrasamlagsins skal skipuð mönnum.

Ráðherra skipar formann samlagsins og varaformann eftir tillögum tryggingaráðs, en sveitarstjórn kýs til viðbótar menn og jafnmarga til vara. Kjörtímabil allra stjórnarnefndarmanna er 4 ár, og skulu þeir skipaðir og kosnir að loknum almennum sveitarstjórnarkosningum.

Tryggingastofnun ríkisins ákveður þóknun stjórnenda, og greiðist hún úr samlagssjóði.

3. gr.

Stjórninni ber skylda til að sjá um, að samlagið starfi í samræmi við lög og reglugerðir og samþykkt þessa. Samlagið starfar undir eftirliti héraðssamlagsstjórnar og lýtur yfirstjórn Tryggingastofnunar ríkisins.

4. gr.

Stjórnin heldur fundi, þegar þörf krefur, þó eigi sjaldnar en 4 sinnum á ári. Skal formaður jafnan boða fundi, ef meiri hluti samlagsstjórnar æskir þess.

25 Nú forfallast aðalmaður í stjórn samlagsins og getur ekki sótt fund, og skal þá
14. febr. kalla varamann til að sitja stjórnarfund í hans stað.

Formaður samlagsins stjórnar fundum. Samlagsstjórn kýs sér fundarritara, og heldur hann gerðabók samlagsstjórnar, sem lesin skal upp í fundarlok og undirskrifuð af öllum viðstöddum stjórnarmönnum.

Í gerðabók skal skrá ályktanir stjórnarinnar og greinargerð fyrir þeim. Öll erindi til stjórnar samlagsins frá samlagsmönnum skulu vera skrifleg.

Við atkvæðagreiðslur ræður atkvæðamagn, en séu jafnmörg atkvæði með og móti, fellur atkvæðisefnið. Ef atkvæði eru jöfn, getur þó stjórnarmaður lagt málið undir úrskurð Tryggingastofnunar ríkisins. Ef ágreiningur verður í samlagsstjórninni, getur formaður samlagsins eða stjórnarmanna skotið honum til úrskurðar Tryggingastofnunar ríkisins, enda séu slík málskot tilkynnt strax á sama fundi, og frestast þá framkvæmd hins umdeilda atriðis, þar til sá úrskurður hefur verið felldur.

Samlagsmaður, sem ekki vill una úrskurði samlagsstjórnar, í máli er hann varðar, getur skotið honum til Tryggingastofnunar ríkisins.

Málskot, samkvæmt þessari grein, skulu að jafnaði send formanni héraðssamlagsstjórnar, sem afgreiðir málið til Tryggingastofnunarinnar, ásamt umsögn héraðssamlagsins.

5. gr.

Stjórn samlagsins ræður því starfsmenn, eftir því sem þörf krefur. Leita skal samþykkis Tryggingastofnunar ríkisins um starfsmannafjölda, starfssvið þeirra og launakjör.

Samlagsstjórn skal setja starfsmönnum ákveðnar reglur að fara eftir í daglegum rekstri samlagsins og vera á verði um, að gætt sé hins ýtrasta sparnaðar, sem samrýmanlegur er því markmiði samlagsins að veita samlagsmönnum sem bezta og fullkomnasta sjúkrahjálp.

6. gr.

Fé samlagsins skal ávaxta í öruggum banka, sparisjóði eða verðbréfum, sem tryggð eru með ríkisábyrgð. Aldrei skal þó, án samþykkis Tryggingastofnunar ríkisins, festa meira fé en svo, að handbært sé sem svarar 6 mánaða tekjum samlagsins.

Vilji samlagið kaupa önnur verðbréf eða fasteign, skal það leita samþykkis Tryggingastofnunar ríkisins til þess. Aldrei skal geymt meira fé í skrifstofu samlagsins en þörf krefur til daglegra gjalda.

7. gr.

Reikningsár samlagsins er almanaksárið. Ársreikningarnir skulu endurskoðaðir af endurskoðendum sveitarsjóðsreikninga og sendir stjórn héraðssamlagsins eigi síðar en í marzlok. Stjórn héraðssamlags getur þó ákveðið, að reikningar skuli sendir fyrr.

III. KAFLI

Hinir tryggðu.

8. gr.

Sérhver maður, karl eða kona, 16 ára eða eldri, sem á heimilisfang á samlagssvæðinu, er skyldur að tryggja sig í samlaginu (sjá þó 20. gr.). Undanþegnir tryggingarskyldunni eru þó þeir, sem haldnir eru sjúkdómi, sem lög nr. 78 frá 1936 um ríkisframfærslu sjúkra manna og örkumla taka til, á meðan þeir dveljast í sjúkrahúsi eða hæli á kostnað ríkisframfærslunnar.

9. gr.

25

Réttar til bóta þeirra, er samlagið veitir, nýtur sérhver tryggingarskyldur maður, sem greiðir iðgjöld sín skilvíslega, sbr. ákvæði 19. greinar. 14. febr.

Þeir, sem flytjast inn á samlagssvæðið, öðlast þó því aðeins réttindi um leið og þeir verða þar tryggingarskyldir, að þeir hafi, er þeir fluttust, verið tryggðir í öðru samlagi innan almennatrygginganna, eða í landi, sem samið hefur verið við um flutning milli samlaga. Bótaréttur slíkra manna hjá samlaginu hefst, þegar uppfyllt eru skilyrði þau, sem sett eru í reglum Tryggingastofnunarinnar um flutning milli samlaga eða í milliríkjasamningi.

Aðrir þeir, sem flytjast inn á samlagssvæðið, öðlast réttindi sex mánuðum eftir að þeir hefja iðgjaldagreiðslur (sbr. þó niðurlagsákvæði 20. gr.). Þó geta þeir lokið biðtímanum á þrem mánuðum, ef þeir áskilja sér það í upphafi, enda greiði þeir fullt biðtímagjald.

Þeir, sem útskrifast af sjúkrahúsi eða hæli, þar sem þeir hafa verið á vegum ríkisframfærslunnar, öðlast réttindi án biðtíma.

10. gr.

Börn, stjúpbörn og fósturbörn samlagsmanna, yngri en 16 ára, sem eru á framfæri þeirra, eru sjúkratryggð með þeim. Séu foreldrar samvistum, njóta börnin fullra réttinda, ef hvorugt foreldranna er í vanskilum við samlagið, en hálfra réttinda, ef annað er í vanskilum. Séu foreldrar ekki samvistum, fylgir barnið tryggingu þess, sem foreldraráðin hefur. (Um óvígða sambúð sjá 15. gr.)

IV. KAFLI

Réttindi samlagsmanna.

A. Sjúkrahjálpin.

11. gr.

Samlagið veitir samlagsmönnum þá hjálp í veikindum, sem hér segir:

1. Sjúkrahúsvist.

Samlagið greiðir að fullu vist í viðurkenndu sjúkrahúsi, eins lengi og þörf krefur, svo og læknishjálp, lyf og aðra þjónustu, sem þar er veitt.

Samlagið er þó því aðeins skylt að greiða þennan kostnað að fullu, að það hafi samning við hlutaðeigandi aðila, eða heilbrigðismálaráðuneytið hafi ákveðið gjaldið sbr. 3. mgr. 54. gr. almennatryggingalaganna. Annars greiðir samlagið hluta kostnaðar eftir reglum, sem Tryggingastofnunin setur.

Samlagið greiðir sjúkravist vegna ellikramar og alvarlegra langvinnra sjúkdóma, sem lög nr. 78 1936 um ríkisframfærslu sjúkra manna og örkuþla taka til, aðeins fyrstu 5 vikurnar, sem hlutaðeigandi dvelst í sjúkrahúsi eða hæli vegna þess sjúkdóms.

2. Læknishjálp.

a. Almenna læknishjálp greiðir samlagið að fullu hjá samlagslækni sjúklingsins á umsömdum vinnutíma lækni, svo og hjá öðrum lækni, ef um slys eða bráða sjúkdóma er að ræða og ekki næst í hlutaðeigandi heimilislækni.

Læknishjálp fari fram í viðtalsstofu lækni, ef sjúklingurinn er ferðafær og hægt að koma því við.

b. Nauðsynlegar rannsóknir og aðgerðir eftir tilvísun samlagslækni hjá sérfræðingum greiðir samlagið að $\frac{3}{4}$ hlutum. Heimilt er og að greiða aðra nauðsynlega læknishjálpi hjá sérfræðingum að að ráði samlagslækni.

25

14. febr.

Í samráði við Tryggingastofnunina getur samlagsstjórn sett reglur, sem takmarka rétt samlagslækna til að vísa sjúklingum til sérfræðinga á kostnað samlagsins.

Samlagsmaður, er óskar læknishjálpar, skal sýna samlagslækni bók sína eða skirteini til sönnunar því, að hann hafi rétt til læknishjálpar á kostnað samlagsins. Geti hann það ekki, er lækni heimilt að krefja sjúklinginn um greiðslu fyrir verk sitt, eins og hann væri ekki í samlaginu, nema um slys eða bráðan sjúkdóm sé að ræða, en þá skal sjúklingurinn sýna skirteini sitt svo fljótt sem við verður komið.

Eigi er samlagsmönnum heimilt á kostnað samlagsins að leita nema til eins læknis í senn með sama sjúkdóm. Þetta gildir þó ekki þegar samlagslæknir vísar sjúklingi til sérfræðings, sjá hér að framan.

3. Lyf og umbúðir.

Samlagið greiðir lyf eftir lyfseðli eða reikningi, undirrituðum af lækni, svo sem hér segir: Lyf, sem samlagsmanni er lífsnauðsyn að nota að staðaldri, greiðir samlagið að fullu. Önnur nauðsynleg lyf greiðir það að $\frac{3}{4}$ eða $\frac{1}{2}$. Tryggingastofnun ríkisins lætur gera skrá um þá lyfjaflokka, sem hér um ræðir, og skal skráin staðfest af heilbrigðisstjórninni.

Samlagsmenn skulu sýna samlagsbók sína í lyfjabúðum, þegar lyf eru afgreidd, og má því aðeins afgreiða lyfið á kostnað samlagsins, að samlagsmaður njóti réttinda.

Samlagið greiðir að $\frac{1}{2}$ umbúðir, svo sem gips og sáraumbúðir, ef um meiri háttar slys eða aðgerðir er að ræða.

4. Röntgenskoðanir og geislalækningar.

Sjúkrasamlagið greiðir röntgenmyndir og röntgenskoðun að $\frac{1}{2}$, samkvæmt gjaldskrá heilbrigðisstjórnarinnar.

Röntgen- og radiumlækningar greiðir samlagið að $\frac{3}{4}$ hlutum. Aðrar lækningar með geislavirkum efnum er samlagsstjórn heimilt að greiða samkv. sérstakri samþykkt hverju sinni.

5. Fæðingarhjálp.

Samlagið greiðir nauðsynlega dvöl í sjúkrahúsi eða fæðingarstofnun í sambandi við barnsburð eða meðgöngu, þó eigi fyrir þann dag, er fæðing á sér stað né næstu 8 daga.

6. Önnur sjúkrahjálp.

a. Hjúkrun í heimahúsum.

Samlagið greiðir fyrir hjúkrun í heimahúsum, ef samlagslæknir telur, að með því megi komast hjá sjúkrahúsvist, sem ella væri nauðsynleg, enda annist þá sjúklinginn hjúkrunarkona, sem samlagslæknir og samlagsstjórn taka gilda. Aldrei greiðir þó samlagið meira fyrir slíka hjúkrun en sem svarar þess, sem jafnlöng sjúkrahúsvist hefði kostað samlagið.

b. Nudd- og rafmagnslækningar.

Samlagið greiðir nudd- og rafmagnslækningar, sem framkvæmdar eru samkvæmt fyrirögn læknis, að, þó ekki yfir 300 kr. á hverju almanaksári fyrir hvern sjúkling.

c. Ferðakostnaður.

Samlagið greiðir flutningskostnaðar samlagsmanna til sjúkrahúss, ef sjúkrabifreið eða sjúkraftugvél þarf til flutningsins að dómi samlagslæknis, og allt að ferðakostnaðar samlagslæknis til þeirra samlagssjúklinga, sem eru ekki ferðafærir sökum sjúkdóms síns,

að svo miklu leyti sem hlutaðeigandi sjúklingi eða húsbónda hans hefur verið ókleift að ná í lækni með hjálp síns eigin fólks eða flutningatækja. 25 14. febr.

Heimilt er þó samlagsstjórn að ákveða þátttöku í slíkum kostnaði allt að ¾ hlutum, þegar um óvenjuleg útgjöld er að ræða og Tryggingastofnunin tekst á hendur að greiða hluta kostnaðarins, sbr. 82. gr. almannatryggingalaganna.

7. Sjúkradagpeningar.

Samlagið veitir sjúkradagpeninga þeim samlagsmanni, 16 ára eða eldri, sem verður óvinnufær vegna veikinda, ef hann verður fyrir tekjumissi, svo sem segir í þriðju málsgrein, og nýtur ekki elli- eða örorkulífeyris, slysdagpeninga né atvinnuleysisbóta.

Sjúkradagpeningar nema kr. á dag fyrir einhleypan mann eða konu, kr. á dag fyrir kvæntan mann eða gifta konu (sbr. þó 7. mgr. hér á eftir a. lið) og kr. fyrir hvert barn allt að þremur, sem er á framfæri hins sjúka og tryggt með honum, sbr. 10. gr. samþykktanna, allt að viðbætti verðlagsuppbót samkvæmt vísitölu þeirri, sem kaup er reiknað eftir á hverjum tíma.

Til þess að full upphæð dagpeninga verði greidd, má hinn sjúki ekki hafa á veikindatímanum tekjur, sem nema meiru en þriðjungi dagpeningaupphæðar, enda lækka dagpeningar um þá upphæð tekna, sem er umfram þetta mark, og aldrei greiðast hærrí dagpeningar en sem nemur ¾ hlutum þess, sem hinn sjúki hefur misst vegna veikindanna. — Ef ósannað er, að þessi skilyrði séu fyrir hendi, má fresta úrskurði þar til skattaframtal ársins liggur fyrir, ef líkur eru til, að í því megi fá leiðbeiningar um þetta efni.

Launþegar og einyrkjar njóta dagpeninga frá og með 11. degi, ef þeir eru óvinnufærir í 14 daga, sjá þó um fasta starfsmenn ákvæði 86. gr. laga um almannatryggingar, en atvinnurekendur — þ. e. þeir sem greiða skulu slysatryggingariðgjöld af meiru en 52 vikum — frá og með sjöttu sjúkravíku. Biðtíminn reiknast frá þeim degi, er veikindin valda óvinnuhæfni, ef lækni hefur þá verið vitjað eða sjúklingurinn fluttur í sjúkrahús. *Heimilt er þó samlagsstjórn að ákveða, að biðtími samlagsmanns hefjist áður en lækni er vitjað, þar sem sérstökum erfiðleikum er bundið að ná til læknis.*

Sjúkradagpeningar eru greiddir í allt að 26 vikur á hverjum 12 mánuðum. Heimilt er þó samlagsstjórn, að fengnu samþykki tryggingaráðs, að ákveða, að dagpeningar skuli greiddir lengur, ef lækningatilraunum er ekki lokið og óvíst er, hvort um varanlega örorku er að ræða.

Dagpeningar falla niður þann dag, er samlagsmaður verður vinnufær, þó að hann hefji ekki vinnu eða vanræki að segja frá bata sínum.

Dagpeningar eru ekki greiddir:

- Giftri konu, ef maður hennar getur séð henni farborða. Sama gildir um kvæntan mann, ef konan er tekjuaflandi. Þegar samt ber að greiða dagpeninga og hlutaðeigandi hefur ekki unnið utan heimilis, lækka dagpeningar í fjárhæð einstaklingslífeyris samkv. 13. gr. almannatryggingalaga.
- Vegna næmra sjúkdóma, svo sem mislinga, skarlatssóttar, influenzu o. fl., þegar þeir ganga sem farsóttir, nema tryggingaráð heimili greiðsluna hverju sinni.
- Ef sjúkdómurinn stafar af áfengisneyzlu, notkun deyfilyfja, eða öðrum orsökum, sem hinn tryggði á sjálfur sök á, beint eða óbeint með vitaverðu hirðuleysi eða gáleysi, eða með því að vanrækja að fara að ráðum læknis.

Nú dvelst hinn sjúki í sjúkrahúsi eða hæli, þar sem samlagið eða ríkisframfærslan greiða fyrir hann að nokkru eða öllu leyti, og (falla þá niður

25
14. febr.

dagpeningar, ef hann er einhleypur) lækka dagpeningar hans um 80%, ef hann er einhleypur. Dagpeningar kvænts manns lækka þá um 60%, en dagpeningar giftrar konu falla niður. Aldrei lækka þó dagpeningar vegna barna.

Um dagpeninga skal sækja skriflega til samlagsstjórnar eigi síðar en 3 mánuðum eftir að réttur til dagpeninga hófst, og skal fylgja læknisvottorð í því formi, sem Tryggingastofnunin ákveður, svo og vottorð vinnuveitanda, þegar launþegi á í hlut, um niðurfall tekna. Berist umsókn og vottorð síðar, greiðir samlagið þó dagpeninga, ef málsatvik eru ljós, en þó aldrei meira en 3 mánuði aftur í tímann.

Samlagsstjórn úrskurðar umsóknina og sendir hana, ásamt fylgiskjöllum til héraðssamlagsstjórnar, sem endurskoðar úrskurðinn og greiðir úrskurðaða dagpeninga fyrir hönd samlagsins.

Samlagið hefur rétt til að láta hvenær sem er rannsaka heilsufar þess, sem sótt hefur um eða nýtur dagpeninga, með lækni skoðun eða á annan hátt og er hinn tryggði skyldur til að mæta til slíkrar rannsóknar innanhéraðs, ef hann er ferðafær. Vanræki hann þetta, missir hann rétt til dagpeninga, meðan svo stendur.

B. Önnur ákvæði varðandi réttindin.

12. gr.

Samlagið greiðir ekki, nema að svo miklu leyti sem það fellur undir samninga við sjúkrahús eða aðra aðila:

1. Gervitennur, gleraugu, gervilimi né sjúkra- og hjúkrunaráhöld.
2. Lækniseftirlit né svæfingu vegna eðlilegrar fæðingar.
3. Læknisvottorð önnur en þau, sem eru samningsbundin við samlagslækni.
4. Flöskur, glös og önnur lyfjailát.
5. Áfenga drykki, gosdrykki, lyfjafæðu né sérlyf þau eða annað, sem eigi ber að greiða samkvæmt lyfjaskrá Tryggingastofnunar ríkisins, sbr. 11. gr., 3. tl.
6. Deyfilyf, sem notuð eru sem nautnalyf.
7. Sjúkragæzlu, hvorki í heimahúsum né sjúkrahúsum, nema að svo miklu leyti sem fram er tekið í 11. gr.

13. gr.

Sjúkrasamlagið greiðir ekki sjúkrakostnað, sem skylt er að greiða samkvæmt sóttvarnarlögum eða öðrum sérstökum lögum.

14. gr.

Samlagsstjórn er heimilt að gerast aðili að samningum, sem Tryggingastofnun ríkisins gerir við lækna eða aðra aðila, sem sjúkrahjálp veita. Geri samlagsstjórn sjálf samninga við slíka aðila, eru þeir háðir staðfestingu Tryggingastofnunar ríkisins.

Náist ekki samkomulag við lækna og fáist eigi úrskurður gerðardóms um samningskjör, sbr. 54. gr. laga um almannatryggingar, fellur niður greiðsla samlagsins fyrir læknishjálp eftir reglum 2. tl. 11. gr. samþykktar þessarar og skal þá upphæð iðgjalda ákveðin á ný. Þó skal samlagsstjórn heimilt að ákveða, að fengnu samþykki tryggingaráðs, að verja því fé, sem samlaginu sparast, til aukinnar greiðslu sjúkradagpeninga, eða til hinna tryggðu upp í kostnað við læknishjálp.

15. gr.

Þegar karl og kona búa saman í óvígðri sambúð, sbr. 60. gr. laga um almannatryggingar, fer um réttindi þeirra og barna, sem þau hafa á framfæri sínu, eins og um hjón og börn þeirra væri að ræða.

16. gr.

25

Ef í ljós kemur, að kostnaður við sjúkdóma einhvers samlagsmanns er orðinn grunsamlega mikill, skal samlagsstjórn tilkynna það samlagslækni og fela honum að taka málið til rannsókna og senda stjórn sjúkrasamlagsins skýrslu þar um.

Gerir samlagsmaður sér upp sjúkdóm, eða leitist við að blekkja lækna eða samlagsstjórn, skal hann sæta viðurlögum 67. gr. almannatryggingalaganna.

17. gr.

Nú vill samlagsmaður leita sér læknishjálpar, sem ekki fellur undir ákvæði 11. gr. 2. b., utan læknishéraðs, og er samlagsstjórn þá heimilt að greiða kostnað af þeirri læknishjálpi, þó eigi hærri upphæð en greidd hefði verið samlagslækni.

18. gr.

Ef tryggður maður, sem er á ferðalagi eða dvelst utan umdæmis sjúkrasamlagsins, veikist eða verður fyrir slysi og nýtur þar sjúkrahjálpar, á hann rétt til sjúkrastyrks frá sjúkrasamlagi sínu, en þó eigi hærri en hefði hann verið á samlagssvæðinu. Ber samlagsmanni að sjá um, að reikningar fyrir slíka sjúkrahjálpi séu vandlega sundurliðaðir og skýrt tekið fram, um hvaða sjúkrahjálpi er að ræða.

Pennan rétt eiga þó ekki þeir, sem samkvæmt milliríkjasamningi öðlast rétt til sjúkrahjálpar í öðru landi, vegna dvalar þar, að því er varðar þá hjálpi, sem samningarnir fjalla um.

V. KAFLI

Iðgjöldin.

19. gr.

Allir, sem tryggingaskyldir eru á samlagssvæðinu, skulu greiða iðgjöld til samlagsins. Samlagsstjórn gerir tillögur um fjárhæð iðgjalds til Tryggingastofnunar ríkisins, sem ákveður hana, og tekur iðgjaldaákvörðunin gildi, þegar ráðherra hefur staðfest hana. Iðgjaldabreytingar skulu að jafnaði ákveðnar fyrir fram, en geta þó gilt frá byrjun þess greiðslutímabils, sem yfir stendur.

Iðgjöldin skulu greiddlega fyrir fram, og er gjalddagi 1. dagur hvers Gjaldkeri skal kvitta fyrir iðgjaldið í iðgjaldabók, er afhent skal hverjum samlagsmanni, er réttindi hans hefjast, en háður er samlagsmaður breytingum, sem löglega eru ákveðnar fyrir iðgjaldatímabil, sem hann kann að hafa greitt.

20. gr.

Námsmenn og aðrir, sem dveljast langdvölum erlendis, en halda heimilisfangi hér á landi, eru undanþegnir iðgjaldagreiðslu, ef þeir sanna, að þeir séu sjúkra tryggðir í dvalarlandinu, enda njóta þeir ekki réttinda hjá samlaginu á meðan.

Samlagsstjórn er heimilt að veita þeim réttindi án biðtíma, er þeir koma aftur á samlagssvæðið, enda hafi þeir óslitið verið sjúkratryggðir.

Þeir samlagsmenn, sem sleppa heimilisfangi hér á landi, geta tryggt sér réttindi án biðtíma í samlaginu, er þeir koma aftur, með því að greiða árlega fyrir fram til samlagsins, meðan þeir eru ytra, gjald sem svarar þriggja mánaða iðgjaldi.

21. gr.

Greiði samlagsmaður ekki iðgjald sitt á gjalddaga, skal honum þó gefinn mánað.... frestur til að greiða gjaldið, án þess að réttur hans skerðist við það. Þegar sá frestur er liðinn, falla réttindi hans niður. Þegar vanskil nema meiru en 6 mánuðum, öðlast samlagsmaður ekki réttindi aftur fyrr en að liðnum biðtíma,

14. febr.

- 25 sbr. 9. gr., frá því að hann hefur greiðslur að nýju, en á þó ekki rétt til eftirgjafar
14. febr. á iðgjaldaskuld. Þegar iðgjaldaskuld innheimtist að fullu, er samlagsstjórn þó heimilt að ákveða, að biðtími styttest í 6 vikur og varði aðeins rétt til sjúkrahúsvistar og dagpeninga.

22. gr.

Auk þess sem samlagsmenn eiga að greiða iðgjöld sín, hver fyrir sig, eru menn skyldir til að leggja fram iðgjöld fyrir aðra, eins og hér segir:

- a. Hjón bera ábyrgð á hvort annars iðgjöldum.
- b. Foreldrar og fósturforeldrar skulu inna af hendi iðgjöld barna sinna og fósturbarna, sem á þeirra vegum eru eða þau kosta til náms.
- c. Meistarar í iðnaði og stofnanir, er hafa iðnnema í þjónustu sinni, skulu greiða iðgjöld iðnnema sinna.
- d. Útgerðarmenn skulu greiða iðgjöld lögskráðra sjómanna.
- e. Atvinnurekendur inna af hendi iðgjöld fastra starfsmanna sinna.
- f. Tryggingastofnun ríkisins greiðir iðgjöld þeirra, sem njóta elli- eða örorkulífeyris.
- g. Viðurkenndir lífeyrissjóðir, sbr. 85. gr. almannatryggingalaga, skulu greiða sjúkrasamlagsiðgjöld örorkulífeyrisþega sinna og ellilífeyrisþega, sem orðnir eru 67 ára, enda færi þeir sönnur á, að tekjur þeirra séu ekki svo háar, að valda muni missi lífeyris samkv. 22. gr. laga um almannatryggingar.
- h. Sveitarsjóður greiðir iðgjöld þeirra manna, sem eru á föstu sveitarframfæri, og annarra þeirra, sem sveitarstjórn ákveður að greiða fyrir samkvæmt 76. gr. almannatryggingalaga.

23. gr.

Samlagið getur krafizt þess, að launagreiðandi haldi eftir af kaupum launþega iðgjöldum þeirra og maka þeirra, sem gjaldfallin eru, þegar kaup er greitt, og greiði þau til samlagsins. — Vanræki launagreiðandi þetta, má krefja hann sjálfan um hið vangreidda, svo sem væri það iðgjaldsskuld hans sjálfs.

Gjaldfallin iðgjöld má innheimta með lögtaki hjá samlagsmanni eða þeim, sem ber ábyrgð á greiðslunni, sbr. 22. grein og fyrri málsgrein þessarar greinar.

24. gr.

Samlagsmenn skulu tilkynna bústaðaskipti innan sjö daga frá því að þau urðu. Fjölgi eða fækki börnum á heimili samlagsmanns, skal hann tafarlaust tilkynna það til samlagsins.

Sömuleiðis skulu þeir, er bera ábyrgð á iðgjöldum annarra, tilkynna samlaginu fjölgun þeirra eða fækkun.

Deyi samlagsmaður, ber aðstandendum hans að tilkynna það samlaginu þegar í stað.

VI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

25. gr.

Nú verður samlagsmaður fyrir slysi og á vegna þess rétt til slysabóta, og greiðir samlagið þá sjúkrahjálp, samkv. 11. grein, aðra en dagpeninga, en á rétt til endurgreiðslu frá slysatryggingardeild Tryggingastofnunarinnar.

Ef samlagsmaður á að öðru leyti bótakröfu á hendur manni eða stofnun, vegna tjóns, er hann eða hún ber ábyrgð á, getur samlagið endurkrafizt hinn ábyrga um þær bætur, sem það hefur innt af hendi vegna tjónsins.

26. gr.

Nú þykir sýnt, að sjóður sjúkrasamlagsins nægi ekki til að standa straum af skuldbindingum þess, og skal þá stjórn þess snúa sér til Tryggingastofnunar ríkisins og leita aðstoðar hennar til að rétta við hag samlagsins.

Jafnframt skal stjórnin gera ráðstafanir til aukinnar tekjuöflunar eða, að dregið sé úr hlunnindum þeim, sem samlagið veitir. Þó má aldrei skerða þau lágmarksréttindi, er um getur í 52. gr. laga um almannatryggingar (sbr. þó 14. gr. samþykktarinnar).

27. gr.

Brot gegn ákvæðum samþykktar þessarar varða sektum allt að kr. 10 000.00, til Tryggingastofnunar ríkisins sbr. 89. gr. almannatryggingalaga. Með mál út af slíkum brotum skal fara að hætti opinberra mála.

25

14. febr.

REIKNINGUR

26

Spítalásjóðsins Vinamíning á Eyrarbakka árið 1956.

Tekjur:

Í sjóði frá fyrra ári	kr. 33538.98
Gjafir á árinu	— 100.00
Vextir af sparissjóðsinnstæðu	— 1621.73
Vextir af bankavaxtabréfi	— 25.00

Kr. 35285.71

Gjöld:

Sjóður í árslok, á sparissjóði og í bankavaxtabréfi	kr. 35285.71
---	--------------

Kr. 35285.71

Eyrarbakka, 31. desember 1956.

Bragi Ólafsson. Magnús Guðjónsson. Aðalheiður Bjarnadóttir.

REIKNINGUR

27

yfir tekjur og gjöld Lánasjóðs stúdentna árið 1956 og efnahag 31. des. 1956.

Gjöld:

a. Vextir af lánum hjá tryggingarféli	kr. 21125.00
b. Fjölrítun eyðublaða	— 584.50
c. Greitt fyrir störf háskólaritara	— 2000.00
d. Greitt fyrir störf Erlu Elíasdóttur	— 2000.00
e. Umsjón og reikningshald	— 6537.50

kr. 32247.00

Tekjuafgangur	— 672559.26
---------------------	-------------

Kr. 704806.26